

[Aksel Larsen.]

øvrigt stadigvæk vor stilling til selve lovforslaget, men derom kan vi formentlig tale nærmere ved tredie behandling.

Tholstrup: Jeg må begynde med at fastslå, at retsforbundet ikke kan godtage, at finansudvalget er identisk med folketinget. Finansudvalget bør ikke få en sådan magt, at det kan igangsætte eller standse en skatteudskrivning af et format som denne.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard betegnede den toldlov, som det ærede medlem hr. Weikop har lavet sammen med socialdemokraterne, som ublufærdig; det er fuldkommen rigtigt, at den er ublufærdig. Den koster formodentlig forbrugerne et beløb, der ligger et sted omkring 100 mill. kr. om året, og jeg forstår derfor udmærket det ærede medlem hr. Weikops lange søforklaring her i dag om, at tolden ikke betyder ret meget, men at det er det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards lov, der betyder det store, for den koster 250 mill. kr. Vi er klar over, at det er to meget kostbare love, og resultatet har da også været en faldende aktivitet både med hensyn til fabrikation og omsætning af tekstilvarer, således at erhvervet er ude i en alvorlig krise. Det var baggrunden for, at vi efter den alvorlige arbejdskonflikt i foråret stillede forslag om en øjeblikkelig ophævelse af tekstilskatten; vi ønskede at komme det betrængte erhverv til hjælp, og vi havde hellere set, at man havde vedtaget dette forslag. Nu er jeg klar over, at det ikke har nogen stor chance for at få tilslutning i tilstrækkeligt omfang, og derfor takker jeg for, at man imødekommer os på anden måde, selvom vi ikke synes, at indrømmelserne er store nok.

Mit forslag til en aftrapning af afgifterne gik ud på, at de blev ophævet samtidig med lovens udløb, men vi må tilslutte os det ændringsforslag, som mindretallet her har stillet. Og så må vi endda sige til den højtærede minister, at dette ændringsforslag er meget fair overfor finansministeren. Det går nemlig ud på, at aftrapningen skal begynde så sent, at der kommer flere penge i kassen end efter finansministerens egen lov. Det er altså en foræring, mindretallet her kommer med til den højtærede finans-

minister. Jeg havde egentlig ikke tænkt at ville være med til den slags bevillinger, men hvis det er den eneste vej til at få ophævet afgifterne, vil vi naturligvis være med.

Målet må for det første være at billigere varerne, så produktion og beskæftigelse igen kan komme op på de normale tal, og for det andet at modvirke en fuldstændig standsning af salget i månederne før lovens udløb og dermed betalingsstandsninger i de svageste og de yngste virksomheder. Jeg tror, at mindretallets ændringsforslag i nogen grad imødekommer disse hensyn, og derfor ser vi med velvilje på dem.

Thorkil Kristensen: De afgifter, der omfattes af dette lovforslag, har jeg i sin tid stemt for. Som jeg havde lejlighed til at sige ved en debat her i det høje ting i foråret, mener jeg, den senere udvikling har bekræftet, at det var en rigtig foranstaltning. Som jeg også sagde dengang, mener jeg heller ikke, der er nogen udsigt til, at disse afgifter på forsvarlig vis vil kunne afvikles i en nærmere fremtid. De oplysninger, vi senere har fået af den højtærede finansminister om udsigterne for statens finanser i dette og det næste finansår, har bekræftet og bestyrket denne opfattelse. Det samme gælder den omstændighed, at der nu antagelig bliver gennemført en folkepension, hvis finansieringsgrundlag er yderst problematisk. Jeg mener derfor, det er rigtigt, som det her er foreslået, at man ophæver tidsbegrænsningen i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Jeg finder anledning til her at tilføje, at denne tidsbegrænsning aldrig har betydet noget løfte om, at disse afgifter skulle ophæves med udgangen af marts måned 1957. Jeg har nok set, at dette er blevet sagt i offentligheden, men der blev intet løfte givet i så henseende, da disse afgifter blev indført. De blev gjort 2-årige, fordi man ikke mente at kunne overse situationen længere frem i tiden. Derfor skulle man se på loven igen, inden de to år var gået. De var altså kun midlertidige, disse afgifter, i samme forstand som de midlertidige løntillæg til statens tjenestemænd, som vi nu også i de senere år har gennemført for to år ad gangen. Jeg tror ikke, der er nogen,